

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie K. B.,

skazanego za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 29 lipca 2015 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 lipca 2004 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 stycznia 2004 r.,

postanowił:

1. oddalić wniosek;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wniosek o wznowienie postępowania obrońca skazanego oparł o przepis art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. (nie precyzując jednak podstawy wznowienia) i wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w B. (choć orzekał także Sąd Apelacyjny). Z treści wniosku wynika, że chodzi o podstawę z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Obrońca bowiem wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Ł. D., osadzonego w Areszcie Śledczym,

na okoliczność, że pokrzywdzony B. J., którego ciała nigdy nie znaleziono, żył po 2000 roku, a więc po dacie czynu z pkt I aktu oskarżenia. Zdaniem obrońcy z zeznań świadka będzie wynikać, że pokrzywdzony spotkał się w tym czasie ze świadkiem oraz posługiwał się sfałszowanym dowodem osobistym, a nawet był z nim zatrzymany przez Policję.

W odpowiedzi na wniosek prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wbrew twierdzeniom obrońcy nie zachodzi wskazana we wniosku przesłanka do wznowienia postępowania. Podstawy tej wnioskodawca upatruje w okolicznościach dotyczących posiadanych informacji przez Ł. D. Dlatego też obrońca wniósł o przeprowadzenie czynności sprawdzających przez przesłuchanie go w charakterze świadka. Jednakże wniosek o wznowienie postępowania oparty na tej okoliczności w istocie zmierza do dokonania ponownej oceny dowodów i weryfikacji linii obrony skazanego prezentowanej w postępowaniu rozpoznawczym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że „nowe dowody” mogą być podstawą wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy mogą w sposób wiarygodny podważyć prawdziwość przyjętych w nim ustaleń faktycznych (por. postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 1996 r. V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47), a nadto w postępowaniu o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym (por. postanowienie SN z dnia 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, Lex 22092).

Wznowienie postępowania z powodu nowych dowodów może więc nastąpić tylko wówczas, gdy wskazane nowe dowody prowadzą do wniosku, że poprzednio dokonane ustalenia faktyczne mogą zostać podważone. Jednakże podane we wniosku nowe źródło dowodowe w osobie Ł. D. nie wymaga sprawdzenia w trybie art. 97 k.p.k. przez przesłuchanie go w charakterze świadka, o co wnioskował obrońca. Przede wszystkim obrońca nie uprawdopodobnił, a na nim spoczywa ciężar dowodowy, choćby przez załączenie pisemnego oświadczenia tej osoby, że rzeczywiście miały miejsce wskazane we wniosku wydarzenia. Ponadto podkreślić trzeba, że prezentowana wersja, iż pokrzywdzony B. J. nadal żyje, była już

weryfikowana w postępowaniu rozpoznawczym. Sąd Okręgowy w B. oceniał ją w kontekście zmuszania przez skazanego, małoletniego Ł. K. do zmiany zeznań i podania, że zarówno P.P. (czyn II aktu oskarżenia), jak i B. J. żyją i przebywają za granicą, a K. B. upozorował ich zabójstwa w celu ułatwienia im ucieczki z kraju. Sąd Okręgowy analizował także zeznania mieszkańców C., którzy potwierdzili nagłe zniknięcie pokrzywdzonego zimą 2000 r. oraz zeznania I. J. oraz A. N., którzy twierdzili, iż widzieli pokrzywdzonego po ustalonej dacie zabójstwa. Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom tych świadków. Podkreślić również trzeba, że w tym zakresie ocena dowodów była przedmiotem kontroli odwoławczej.

Ponadto, na co słusznie w odpowiedzi na wniosek o wznowienie zwrócił uwagę prokurator, po uprawomocnieniu się orzeczenia, jak wynika z akt sprawy, podejmowane były już czynności sprawdzające informacje o rzekomym ujawnieniu się B. J. Nie zostały one w żaden sposób potwierdzone. Wobec tego trafna jest konstatacja, że prezentowana przez skazanego, jeszcze w toku postępowania, linia obrony, polegająca na twierdzeniu, iż B. J. żyje, a zbrodnia zabójstwa była jedynie symulowana, by pomóc temu ostatniemu w ukryciu się przed organami ścigania, w dalszym ciągu wykorzystywana jest jako element działań procesowych mających służyć wzruszeniu wyroku. Wskazanie we wniosku na źródło dowodowe w osobie Ł. D. nie spełnia kryterium nowego dowodu w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., albowiem nie zostało uprawdopodobnione, że zawiera informacje mogące podważyć prawidłowość wydanego wyroku. Tym samym nie jest do dowód przydatny do oceny zasadności wznowienia postępowania.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.